

Komissio, jäsenvaltiot ja työmarkkinaosapuolet perustivat lisäksi vuonna 1998 ammattitutkintojen selkeyttä käsittelevän eurooppalaisen foorumin, jonka avulla on edistytty tutkintotodistusten selkeyden lisäämiseen tarkoitettujen yhteisten välineiden kehittämisessä. Tällaisia välineitä ovat tutkintojen lisäosa, jonka tarkoituksena on lisätä kansallisten tutkintojen ymmärrettävyyttä, eurooppalainen ansioluettelo, jonka muotoa noudattaen kukin voi luetteloida ammattipätevyyttä ja henkilökohtaista osaamista koskevat tietonsa, sekä kansallisista koulutus- ja tutkintojärjestelmistä tiedottavien kansallisten tiedotuskeskusten verkko.

Neuvosto antoi 19. joulukuuta 2002 päätöslauselman ammatillisen koulutuksen tehostetun yhteistyön edistämiseksi Euroopassa⁽¹⁾, ja tätä ennen Kööpenhaminassa kokoontuneet Euroopan unionin ja ehdokasvaltioiden opetusministerit olivat antaneet 30. marraskuuta 2002 julistuksen samasta aiheesta. Näiden asiakirjojen perusteella voidaan aloittaa osaamisen ja pätevyksien selkeyttä koskevan yhtenäisen kehityksen luominen kokoamalla yhteen edellä mainitut välineet ja luomalla niistä helppokäyttöinen ja näkyvä rakenne.

Tässä yhteydessä lisätään tukea alakohtaisen osaamisen ja pätevyden kehittämiseen tekemällä tiivistä yhteistyötä työmarkkinaosapuolten kanssa. Tätä tarkoitusta varten tarkastellaan tuloksia, joita on saatu konkreettisista aloitteista, kuten kysymyksen aiheena olevasta UNEB:n hankkeesta sekä muista vuodesta 1995 alkaen Leonardo da Vinci -ohjelman osana tuetuista hankkeista, ja niitä hyödynnetään kunkin toimialan periaatteiden ja yhteisten viitekehysten laadinnassa. Kaikkien ammattikuntien edustajien, myös kauneudenhoitoalan ammattilaisten, liikkuminen Euroopan unionissa lisääntyy varmasti, kun nykyisten koulutusjärjestelmien selkeyttä lisätään edellä mainituilla yhteisön välineillä ja yhteisiä koulutusohjelmia luodaan eri aloilla.

⁽¹⁾ EYVL C 112, 22.4.1994.

⁽²⁾ EYVL C 13, 18.1.2003.

(2003/C 268 E/231)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1797/03

esittäjä(t): **Mario Borghezio (NI) komissiolle**

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: Keskitysleirien italialaisvankeja koskevien saksalaisten arkistojen avaaminen

Saksa ei ole tunnustanut italialaisten sotavankien oikeutta korvauksiin, joita maksetaan kaikille natsien vankileirien vangeille. Keskitysleirien italialaisvangit voivat kuitenkin saada eläkettä vankeudessa viettämältään ajalta, mutta kyseinen prosessi on varsin hankala. Usein eläkkeen saaminen on käytännössä epävarmaa, koska entisten vankien on vaikeaa hankkia todisteita siitä, että he ovat olleet keskitysleirillä.

Aikooko komissio pyytää Saksaa avaamaan historialliset arkistonsa kokonaisuudessaan yleisölle — esimerkiksi Internetissä — ja myöntämään pyynnöstä todistuksen vankeudessa olosta niille italialaisille, jotka ovat olleet keskitysleirillä toisen maailmansodan aikana?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(24. kesäkuuta 2003)

Komissiolla ei ole toimivaltaa käsitellä kysyttyä asiaa, joka kuuluu yksinomaan asianomaisille kansallisille viranomaisille.